

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Zdeňkem Douďerou v právní věci žalobce: **Správa služeb hlavního města Prahy**, se sídlem Kunderatka 1951/19, Praha 8, IČ: 70889660, proti žalovanému: **JUDr. J. Š.** se sídlem bytem [redacted] o **zaplacení částky 1300,-Kč s přísl.**

t a k t o :

- I. Žaloba, na uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni částku 1.300,- Kč spolu s 8,05% p. a. úrokem z prodlení od 12. 6. 2015 do zaplacení, s e z a m í t á .
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 600,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Svou žalobou se žalobce na žalovaném domáhal zaplacení ve výroku I. uvedené částky se zmíněným příslušenstvím. V odůvodnění uvedl, že je příspěvkovou organizací, zřízenou zastupitelstvem hl. m. Prahy a na základě zřizovací listiny v platném znění, je oprávněn k odstraňování silničních vozidel, jejich vraků z místních komunikací, včetně jejich umístění na střeženém parkovišti, hlídání. Dne 17. 4. 2015 provedl žalobce technický úkon v podobě odtahu, kdy je vozidlo dočasně umístěno na odtahový vůz, jeho poodjetí na vhodné místo a následné vrácení zpět po odpadnutí důvodu, a to s motorovým vozidlem reg. zn. [redacted] (dále též jen „vozidlo“), jak je uvedeno v protokolu o odtahu č. [redacted]. Technický úkon byl proveden podle § 9 odst. 6 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších právních předpisů, jak je uvedeno v poli „B“ protokolu o odtahu vozidla. Cenu za nucené odtahy a parkovné na parkovišti, provozované žalobcem, stanoví příslušné nařízení hl. m. Prahy v platném znění. Cena za odtah je určena dne nařízení platného a účinného v den odtahu, parkovné je pak počítáno za každý započatý den, vždy dle příslušného nařízení, které je v tento den platné a účinné. Cena za zmíněný technický úkon je 1.300,- Kč, podle § 2 odst. 2 nařízení hl. m. Prahy, a jelikož žalovaný ničeho na tuto částku nezaplatil, je žalobce nucen domáhat se svého nároku soudní cestou.

Žalovaný ve svém vyjádření žalobou uplatněný nárok neuznal, uvedl, že dne 17. 4. 2015 přijel ulicí Bělehradská od nám. bří. Synků, odbočil do ulice Šafaříkova, na jejímž v počátku, v protisměru zaparkoval na tzv. modré zóně pro Prahu 2. Žalovaný je držitelem roční parkovací karty číslo [redacted] a v době zaparkování vozidla byla v této části ulice umístěna svislá přenosná dopravní značka „Zákaz zastavení“ s nápisem „od 19. 4. 2015, mimo stavbu“. Žalovaný zaparkoval

těsně za touto dopravní značkou. Téhož dne odpoledne se dostavil k vozidlu, našel za stěračem oznámení Správy služeb hl. m. Prahy o provedení technického úkonu, a toto oznámení bylo datováno 17. 4. 2015. Žalovaný si pořídil fotodokumentaci, ze které je zřetelné, že dne 17. 4. 2015 parkoval zcela v souladu s umístěnou přenosnou zmíněnou dopravní značkou a ustanovení o zastavení dle § 25 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Dne 9. 6. 2015 byl žalovaný žalobcem informován, že na začátku ulice Šafaříkova byla údajně umístěna ještě jiná přenosná dopravní značka „zákaz zastavení“ s nápisem „17. 4. 2015 8:00-15:00“. Žalovaný však o tomto nevěděl, ani vědět nemohl, neboť zaparkoval hned na počátku ulice Šafaříkova, a pokud byly umístěny opravdu dvě protichůdné zákazové značky, jedná se o špatnou koordinaci a chybu žalobce. Navíc podle prováděcí vyhlášky č. 30/2001 Sb., platí, že zákaz vyplývající ze svislé dopravní značky končí na vzdálenější hranici nejbližší křižovatky, pokud není ukončen jinak. I pokud by byla na začátku ulice Šafaříkova umístěna značka „Zákaz zastavení od 17. 4. 2015“, další zákazová svislá dopravní značka s časovým údajem „od 19. 4. 2015“ umístěná v těsné blízkosti vozidla žalovaného, datum zákazu parkování nepochybně změnila. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Vzhledem k tomu, že se v posuzovaném případě jedná o rozsudek, proti němuž není ve smyslu § 202 odst. 2 občanského soudního řádu (dále též jen „o.s.ř.“), odvolání přípustné, obsahuje odůvodnění rozsudku pouze předmět řízení, závěr o skutkovém stavu a stručné právní posouzení věci (§ 157 odst. 4 o.s.ř.).

Podle § 4 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, platné do 31. 12. 2015 (dále též jen „vyhláška“), svislé dopravní značky jsou přenosné dopravní značky, které jsou umístěny na červenobíle pruhovaných sloupcích nebo stojanech, které nejsou pevně zabudované do terénu, nebo na vozidle.

Podle § 6 odst. 3 věta před středníkem vyhlášky, zákaz, omezení nebo příkaz vyplývající ze svislé dopravní značky končí na vzdálenější hranici nejbližší křižovatky, pokud není dříve ukončen jinak.

Podle § 25 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších právních předpisů,

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Mezi účastníky nebylo sporné, že dne 17. 4. 2015 žalobce zaparkoval se svým vozidlem v Praze 2, ulici Šafaříkova v tzv. modré zóně, za svislou přenosnou dopravní značkou „zákaz zastavení“ s doplňkovým nápisem „od 19. 4. 2015 mimo stavbu“, což také bylo zjištěno z předložených fotografií. Také nebylo sporné, že byl realizován výše popsany úkon v podobě odtahu žalobcova vozidla téhož dne a jeho následné vrácení zpět, neboť uvedeného data probíhalo čištění komunikace. Žalobce proto za provedeným úkonem požadoval zaplacení částky 1.300,- Kč. Výše této částky nebyla mezi účastníky sporná. Ulice Šafaříkova byla na svém začátku a na svém konci v protisměru označena svislou přenosnými dopravními značkami „zákaz zastavení“ s doplňkovými nápisy „17. 4. 2015 8:00-15:00“. Žalobce dne 17. 4. 2015 přijel ulicí Bělehradská od nám. brí. Synků a odbočil do ulice Šafaříkova, na jejímž počátku zaparkoval v protisměru za zmíněnou dopravní značkou umístěnou v této části ulice, což žalobce nesporeoval. Jelikož zaparkoval v protisměru, neměl informaci o tom, že také v protisměru na počátku ulice Šafaříkova se nachází zmíněná zákazová dopravní značka zakazující již dne 17. 4. 2015 zastavení i v protisměrné části ulice Šafaříkova z důvodu čištění komunikace. Žalobce jako řidič byl informován pouze dopravní značkou svislou přenosnou dopravní značkou „zákaz zastavení“ s doplňkovým nápisem „od 19. 4. 2015 mimo stavbu“. Proto pokud dne 17. 4. 2015 se svým vozidlem zaparkoval za takto umístěnou dopravní značkou, žádný zákaz z takto umístěné dopravní značky dne 17. 4. 2015 neporušil. Žalobce přestože věděl o umístění této dopravní značky v ulici, žádným způsobem na existenci takto umístěné dopravní značky nereagoval a spokojil se s tím, že přenosné zákazové dopravní značky „zákaz zastavení“ s doplňkovými nápisy „17. 4. 2015 8:00-

15:00“ umístil pouze na počátku ulice Šafaříkova a v protisměru na jejím konci. Je však třeba si uvědomit, že řízení motorového vozidla je činností vyznačující se jistou nebezpečností (pro řidiče i pro ostatní účastníky silničního provozu) a složitostí. Na řidiče jsou proto kladeny požadavky, aby se podřídil zásadně všem pravidlům, která zákonodárce pro tuto činnost stanovil. V této souvislosti je řidič nucen při řízení motorového vozidla sledovat celou řadu dopravní značek, obzvláště v centru města (jako tomu bylo i v posuzovaném případě) a činit rozhodnutí v řádu sekund, to vše kromě plnění dalších povinností (např. dbát zvýšené opatrnosti v místech s vyšší frekvencí chodců, což je v centru města zcela obvyklé). Z tohoto důvodu je proto zcela nezbytné, aby dopravní značení bylo jasné a srozumitelné na všech dopravních komunikacích. Pokud žalobce zaparkoval své vozidlo na uvedeném místě, nemohl mít povědomost o tom, že předmětné dopravní značce předchází kdesi na počátku ulice dopravní značka v podobě zákazu zastavení vztahující se i k době, ve které žalobce vozidlo zaparkoval. Pouze a jedině žalobce měl přehled i o dopravní značce připouštějící v určitém místě ulice Šafaříkova odlišný výklad zákazu, oproti na počátcích ulice v každém směru jízdy umístěným přenosným zákazovým dopravním značkám „zákaz zastavení“ s doplňkovými nápisy „17. 4. 2015 8:00-15:00“, který spočíval v tom, že i dne 17. 4. 2015 bylo možné v části ulice Šafaříkova zaparkovat bez vědomí o existenci zmíněných na počátcích ulice z každého směru umístěných zákazových dopravních značek zakazujících zastavení již dne 17. 4. 2015. Proto se žalobce měl postarat o umístění dopravního značení po celé délce ulice Šafaříkova tak, aby jasně informovalo řidiče z obou směrů jízdy po celé délce ulice o tom, že i dne 17. 4. 2015 platí zákaz zastavení z důvodu čištění komunikace. Po žalovaném jako řidiči nelze spravedlivě požadovat a přičítat mu k tíži, aby zjišťoval, zda náhodou na počátku ulice není jiná dopravní značka, měnící význam dopravní značky umístěné za zadní částí zaparkovaného vozidla. Žalobce zcela nedostatečně označil ulici Šafaříkova příslušnými dopravními značkami, přestože věděl o existenci jiné dopravní značky, která v části ulice měnila význam dopravní značky umístěné na jejím začátku, a to právě z toho důvodu, že se informace žalobci jako řidiči o na počátcích ulice umístěných jiných zákazových dopravních značek k němu v daný okamžik nedostala. Žalobce proto v této souvislosti nemůže odkazovat na internetové informace na příslušných webových stránkách a požadovat po řidičích, aby si tyto informace dohledali a tím nahrazovat svoji odpovědnost za zcela nedostatečně umístěné dopravní značení v ulici Šafaříkova. Řidiči totiž musí mít jasné informace vyplývající z dopravního značení k dispozici v daný konkrétní okamžik a nikoli aby je dodatečně či v předstihu prostřednictvím internetu dohledávali, nebo dokonce snad měli za to, že čištění ulice probíhá v obou směrech, pokud při příjezdu do ulice z jednoho směru mají k dispozici dopravní značení informující o zákazu zastavení v daném směru jízdy, nikoli však již ve směru jízdy opačném. Pokud žalobce provedl zmíněný technický úkon na vozidle žalovaného, neměl k tomu právě z důvodu absence příslušného dopravního značení v dané části ulice, s ohledem na skutkové okolnosti případu, žádné oprávnění. Soud proto žalobu jako zcela nedůvodnou ve výroku I. zamítl.

Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle úspěchu ve věci. Žalovaný byl ve věci zcela úspěšný, když žaloba proti němu byla zamítnuta a podle § 151 odst. 3 o. s. ř. mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobci. Tyto náklady jsou představovány částkou 600,- Kč za dva úkony, každý ve výši 300,- Kč (písemné podání ze dne 21. 7. 2016, učiněné vůči soudu a týkající se věci samé a účast na jednání soudu dne 21. 9. 2016), podle vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci.

V Praze dne 26. září 2016

JUDr. Zdeněk Douděra, v.r.
soudce

za správnost vyhotovení:
M. Hladíková